

Marthas hemmelige have – det skjulte landskab

... ikke drømmen om det ukendte, men det ukendte der drømmer ...

Projektet er en spekulativ læsning af landskabet. Vi tager udgangspunkt i Martha de la Calmette, som blev enke i 1821 og boede alene på Liselund til sin død i 1877. Gennem sin tid på stedet var Martha med til at bevare og udvikle haven. Vi er interesserede i det område, der var kendt som Marthas blomsterhave, beliggende ved klintens terrasse-agtige skråning. Den forsvandt ved det store skred i 1905, men der findes stadig spor efter den.

Publikum får lov til at besøge denne hemmelige have. I en folder, som bliver udleveret ved indgang til parken, sammenfletter vi Marthas fiktive dagbogsnotater med stedets geologi og mytologi. I vores fortolkning har Martha gennem sin tid på Liselund stiftet bekendtskab med kræfter, som har eksisteret på stedet længe før mennesker kom dertil. Landskabet bliver levende gennem Martha. Hun er en mediator, som forbinder to verdener: den synlige natur og den 'usynlige'.

Marthas blomsterhave er det almenkendte navn for et område gennemtrængt af urgamle kræfter, der har været med til at skabe klinten, som vi kender den i dag. Et dæknavn for en kerne ladet med sin egen bevidsthed. Her har en stråling gennem millioner af år dannet en kæmpe tragt af snørklede flintformationer, en levende tragt der med sin langsomme bevægelse har dannet kæmpe søer, klinger og sumpe. Det var her i den sumpede elleskov, at mennesker har stiftet bekendtskab med de mytologiske "ellefolk".

Martha levede et stilfærdigt liv på Liselund med "blomsterhaven" som sin store passion. Gennem de lange dage præget af gentagelser og regelmæssighed kom hun i kontakt med områdets iboende kræfter og indre lag, især gennem drømme og på sine mange vandringer. Hun nedskrev fragmenter af drømme og observationer i sin dagbog.

Nu kan landskabets kald høres igen: *Liselund – Den Levende Have* byder publikum at træde ind i det ukendte.

Udover tekst er der også et kort i folderen, som markerer Marthas rute gennem havens indre lag. Publikum bliver inviteret til at tage med på en rejse, hvor de opsøger forskellige kunstværker fordelt via punkter på en rute. De træder ind i den hemmelige have ved at krydse en bro over kløften. En skulptur vogter broen og byder dem velkommen. Herfra bliver de ført videre gennem ujævnt terræn. Fragmenter af mystiske, øde altere er spredt rundt omkring eller stikker op af jorden, flintformationer og skulpturelle objekter fremmaner en mystisk, tidløs stemning.

En række performances vil finde sted i den hemmelige have under projektets forløb. Inspireret af japansk Noh-teater vil to performere udføre en langsom og intens ritualistisk dans iført masker og specielt designede kostumer. Performanceen er akkompagneret af en musiker, der spiller på det såkaldte toy-piano (brugt af bl.a. John Cage). Den genopfører det øjeblik, hvor Martha kommer ansigt til ansigt med det ukendte.